

OHR FELLOWSHIPS

Avraham was sure that he heard strange noises coming from the guest house. He went to see what was going on, and to his surprise, there was someone sleeping there. But he wasn't just taking a nap, he looked like he was living there. "How long have you been here" screamed Avraham. "About a week" answered back the man. Avraham told him that rent in his guest house was \$500 a week and he had to leave and pay him immediately. "I'll leave" said the man, "but I'm not paying you a penny. You never rent this place out and I didn't cause you any loss. So I'll be on my way and have a nice day". Avraham was not ready to let this guy off the hook just like that. "Come with me to the local Rav and let him decide" said Avraham. "If he says your exempt then I'll take it. But if he says you have to pay then you owe me". The man agreed and off they went to ask the Rav what to do.

1. What is benefitting without causing a loss and what's the reason to be exempt or obligated?
 - Gemorah Bava Kama 20a § 20b with Tosfos "*Ha ishanis*"
 - Gemorah Bava Basra 12b (look at Rashi "*midas s'dom*")
 - Pnei Yehoshua
 - Khilas Yaakov
2. What's the Halacha?
 - Gemorah Bava Kama 21a
 - Rambam hilchos Gzeila V'aveida 3-9 with the Maggid Mishnah
 - Nimukei Yosef
 - Rosh

עין השם
בד שמה

כל המשיך לו לא נכרתה משכיתו...
עין השם

משכיתו דמי עקובא...
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

עין השם
עין השם

אוליג' וכו' עכ"ל. נראה לי האי אפשר לפרש דאיירי השקלה
 הבחמה והוצאה כל העמור מרשות הניזק לרה"ר דבכה"ג אין
 מקום להסתפק בו דהרי ליה כרה"ר ופטורה כמ"ש התוספות
 יעור דמ"ש מהתנה כרה"ר והזיקה ברשות היחיד דמסקינן
 לעיל לחייב יהיינו משום דבה"ר גמר הנזק אוליג' יא"כ הוא הדין
 כאן דהא שן ורגל כהרא נפקי משדה אחר ולא ברה"ר, ועוד
 דלשון מתגלגל ואתי לא משמע כן אלא ודאי דאיירי שלא
 הוציאה הבחמה כל העמור בפעם אחת אלא שהעמור עדיין
 בפנים אלא שמגלגל והולך מעט מעט ע"י אכילת הבחמה
 שבה"ר אכילתה בכל פעם מתקרב ראש העמיד אצלה ומנתקה
 מטנו כדי אכילה כי כן דרך הבחמות, יא"כ יש להסתפק שפיר
 כיון שאפילו בשעת אכילתה נשאר צד השני ברשות הניזק אלא
 שמה שאמלקתה היה ברה"ר יא"כ לא דמי לכלב שנטל חררה
 ואכלו בגדיש דעלמא דהתם נסתלקה החררה לגמרי מרשות
 הניזק בשעת אכילה משא"כ הכא, וכן משמע לשון מתגלגל
 יאתי וכן נראה להדיא מלשון רש"י סוף ד"ה ואי בעית אימא
 וח"ל כי קא מיבעיא לן בגון שעורים הכוליה גרעין קאי בפנים
 יכי אכלה האי אויל האי בתרה הרי להדיא כמה שכתבתי
 דעיקר הספק אי מדמינן עמור לאספסתא לענין זה לומר שמה
 שכפנים נמשך אחר מה שהוציאה לחוץ וכוה נתיישבו קישיות
 התוס' ידו"ק:

ונראה דלא קשיא מידי דסברת התוספות היא להדיא משום
 מה שחסר אין לחייבו כיון דהרי גרמא בניזקין אלא
 כיון שנהנה זה בגוף ממון חבירו שדר בכיתו בזה לחוד סגי
 לחייבו, והא דמספקא ליה שם בזה נהנה וזה לא חסר היינו
 משום דאיכא למימר בכה"ג כופין על מידת סדום כיון שהלה
 אינו מפסיד כלל, וגדולה מזו כתב המרדכי בשם ראב"ה
 דאפילו לכתחילה מצי הלה לכופי לדורי כעל כרחו בחצר דלא
 קיימא לאגרא ואע"ג דריב הפיסקים חילקים עליו מ"מ בדועבד
 שדר כבר שלא מדעתו שפיר מספקא להש"ס, אבל בזה נהנה
 זה חסר כגון בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר כיון
 דלא שייך להזכיר כאן כלל מידת סדום כיון שמגיע לו הניזק
 שפיר פשיטא ליה להש"ס לחייבו משום הנאתו לחוד, וכן
 נראה מלשון הש"ס בסמוך דמשום שחירותא דאשתא משלם
 כל דמי השכירות ילא אמרנן שלא ישלם אלא כפי שהפסידו
 אלא ודאי שעיקר החיוב הוא בשביל שנהנה הטעם שחירותא
 אינו בא אלא להצילי מלימור שהיא מדת סדום, כן נראה לי
 לפרש דעת תוספות יעין בהרו"ף דפליג באמת על התוספות
 בזה ידו"ק:

דף ב ע"ב

נמרא תנן המקח את חבדו משי"ט וזהו ש"ט זה נהנה
 וזה לא חסר חייב שאני דתם וכו' יא"כ אמר ר' יוחנן וכו'.

יש לדקדק אמאי לא מייחזי מעיקרא ג"כ מלתא דהיי' לומר
 לימא כתנאי כסוגית הש"ס בכ"ב. ונראה דלא קשיא מידי
 דמעיקרא לא הרי ס"ד כלל לדקדק דהיי' ס"ל בעלמא זה נהנה
 וזה לא חסר פטור דלעולם אימא לן דחייב והא דפטור הכא אם
 מקיף היינו משום דכיפקי על מדת סדום דכיון דגוף הגדול
 בשביל עצמו יהניקף ממילא מתהני הרי מידת סדום לכך לא
 מייחזי אלא מלתא דת"ק ימקשה מכת כל שכן דאע"ג שהוא
 מדת סדום מחייבי מכל שכן בזה נהנה וזה לא חסר דהכא דלא
 שייך מידת סדום כמו שכתבו המוס' כד"ה הא איתנהו, אבל
 לכתר דמשני דאיבא למימר את גרמא לי הקיפא יתירה וא"כ
 לפי"ז גם כאן לא שייך מידת סדום לכך מקשה שפיר מדור' ווס'.

בתוספות כד"ה את גרמא לי הקיפא יתירא פירש הקונטרס
 וכו' וקשה דהיאד השיב ליה אין חסר כיון שעיקר

הזיקה נעשה בשביל שדה הניקף עכ"ל. נראה דקושיא זו אינו
 אלא לפי שיטתם דלעיל דבזה חסר וזה אינו נהנה יש לפטור
 וא"כ י"ל שפיר דהא דמחייבי רבנן בגדר המקיף הרביעית היינו
 משום זה נהנה וזה חסר אבל כשלא גדר הרביעית אע"ג שזה
 חסר על ידו מ"מ פטור כיון שאינו נהנה, אבל לפי מה שכתבתי
 לעיל בשם הרו"ף דבזה חסר זה אינו נהנה חייב וכן דעת
 הרמב"ם (הל' גילה פ"ג והרא"ש (ס"ג) ון א"כ אתיא סוגית הש"ס
 שפיר אפילו לפי הקונטרס דהא מדחזינן דפטור רבנן בשלא
 גדר אלא משלשה רוחות אע"ג דחסר ממנו ע"י שדה הניקף
 וא"כ יש לחייבו אע"ג שניקף אינו נהנה אלא ודאי דכאן אין
 לחייבו כלל כמה שחסר חבירו כיון שהניקף לא פשע כלום וגם

בתוספות כד"ה זה אינו נהנה וזה לא חסר אפילו בחצר
 דקיימא לאגרא וכו' הנה מצי למימר דפטור כיון

שלא נהנה אע"פ שגם הפסד וכו' עכ"ל. פ"י דמ"ש תחילה
 שאינו נהנה אין מספיק לפוטרי דריב המזיקים גם כן אינם
 נהנים יאפ"ה חייבים כיון שהלה מפסיד לכך כתבו דלא השיב
 הפסד כ"כ כיון דאינו אלא גרמא בניזקין בעלמא, אבל קשה
 דא"כ דחשבינן ליה גרמא א"כ אמאי פשוט ליה להש"ס בחצר
 דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר דחייב זה נהנה זה חסר
 כיון דלא חשוב לחייבו ע"י שחסרו כיון דגרמא היא, ואין
 לימר דפשיטא להש"ס לחייבו משום נהנה דהא בזה נהנה זה
 אינו חסר קא מיבעיא ליה משמע דהחייב כמה שנהנה לחוד
 אינו פשיט לן דידחק לומר דכיון שנהנה זה מסייעו לחייבו
 בשביל כן על החסרון אע"ג שהוא גרמא מצטרפין שני
 הסכרות לחייבו אע"ג הככל דהא לא מחייב אבל הוא דוחק,
 ועוד דכל היכא דמיפטור משום גרמא לא מצינו לחלק בין היכא
 דנהנה אי לא כגון גבי המקבל שדה מחבירו והוכיחה דפטור
 משום גרמא אי לאו משום דרשינן לשון הרויט וכתב הרא"ש
 שמשם הוציאו התוספות כאן דין זה והתם אפשר דנהנה
 המקבל כמה שהוכיחה שע"י כך עוסק במלאכה אחרת ואפ"ה
 פטור וכן בכמה דינים של גרמא המובאים בטור ח"י נ"ו
 שפ"ה מצינן בהו כמה דברים שנהנה המזיק ואפ"ה פטור ועוד
 דמצד הסברא אדרבה יותר יש לחייב בזה חסר זה לא נהנה
 מכזה נהנה זה לא חסר דעיקר חיוב ניזקין בחסרון בלא הנאה
 אבל הנאה בלא חסרון מיהו כמדת סדום.

צחיס וגא מלי אמר כו' ואינו ידעתי שבו
 לי להח שבר מרובה לא נכנסתי בו עכ"ל
 וכ"פ בש"ע סימן שס"ג סעיף ו' וצקלו"ח
 שם סק"ז הקשה מ"ש מהניח להם חציהם
 פרה שאולה טעמוה ואכלוה אינם משלמים
 חלה דמי צטר צול והיינו שליש פחות
 משווייו וכמבואר פי"א דף ל"ד ומשום
 דמלי אמרי אינו ידענו שאין הפרה של חציו
 נא היינו חובלין, ימ"ש הכא חלה מלי טעין
 אינו ידעתי שדמי השכירות הוא הרבה לא
 הייתי נכנס.

וגלענ"ד צרכ דהכיה לטעמוה וחכמו
 אינם משלמים חנה מדין נהנה
 ומשו"ה אינם משלמים חלה דמי צטר צול
 שיותר מזה לא שוויו ההנחה הבאה באונם
 או ע"פ טעות וצ"חרו החוס' ר"פ המניה
 הא דלא מחייבין להו מדין מזיק | ואע"פ
 שהן חנוכים ומוטעים הא אדם המזיק
 חייב באונם כדתן אדם מיעד נטוה וילפינן
 לה מפלע חנה פלע לחייב אונם כרלון דכ"י
 ע"כ] משום דהוי אונם גמור וגא חייבה
 חורה חלה באונם כעין חציה ע"ש, ולדעת
 הרמב"ן ז"ל לאדם המזיק חייב נמי לאונם
 גמור מבאר הרמב"ן ז"ל | הוצא בשטמ"ק
 כהובות דל"ד] משום דשאני יורשים דברשות
 קעצדי ע"ש ועמ"ש"כ צרכ צע"י לקמן כו'
 כ"ד ועכ"פ אין היורשים חייבים מדין מזיק
 חלה מדין נהנה ומשו"ה א"ל נשלא חנה דמי
 צטר צול שכך נהנו כמ"ש החוס' דכ"ז הנ"ל.

ומעתה יב נצרך צהא דהדר צהנר חצירו
 דקיימא לאגרא חייב חס הוא מדין
 נהנה או לא ונכחורה מוכרח דלאו משום
 נהנה מחייב שברי הדר צהנר חצירו היכא
 דזה נהנה וזה "לא חסר" קיי"ל דפטור וא"כ
 הא דמחייבין לי היכא שזה נהנה וזה חסר
 צע"כ שזה משום החסר לפי דקיימא
 לאגרא וחסרו לצע"כ מה שהי יכול ליקח
 אגרא, אכן לדעת החוס' צסוגיין דצחסר
 ולא נהנה פטור כגון חנר דקיימא לאגרא

שכתבו החוספות חולין קל"א ד"ה שאני
 החס שיכול לעטון הייתי מחטונה ע"ש
 ומשו"ה כשגילה דעתו דניח"ל צהולאה שפיר
 חייב] והוכיחו החוס' ד"ז מהא דאם עמד
 ניקף וגדר את הרביעית חייב ומשמע צסוגיין
 דזהו חפינו למד"א ז"ל חל"ה פטור ע"ש,
 חלמא דכל היכא דגלי דעת' דניחא לי'
 צהולאה חייב נכו"ע והנמוק"י כתב צשם
 הרמ"ה ז"ל להוכיח דחפינו גלי דעת' דניח"ל
 צהולאה פטור מהא דחמרינן גבי השוכר ציה
 מראובן ונמלא של שמעון דפטור למד"א ז"ל
 חל"ה פטור וברי החס' השוכר גלי דעת'
 דניח"ל צהולאה שברי שברו מראובן צממון
 עיין שם.

והנראה צשיעת החוס' דגבי השוכר ציה
 מראובן ונמלא של שמעון נכי
 דגלי דעת' דניח"ל צהולאה כדי שיהא הציה
 קנוי לו לשכירות, מ"מ אדעתא דהכי שלא
 יהא קנוי לו רק שיהנה מהדירה צלא זכות
 צעלות לא גינה דעת' דניחא לי' צהולאה
 חבל צהכיה דעמד ניקף וגדר את הרביעית
 הא גילה דעת' דניח"ל צהולאה לשמירת
 שדכו אע"פ שלא יהא לו קנין זכות ממון
 צשאר הגדר של הג' רוחות ואי משום שטכ"פ
 אוחו כותל הרביעית היא שנו הרי צחותו
 כותל צלצד צלא הג' רוחות שגדר חצירו אינו
 שוכ כלום לשמירת שדכו ומוכה דניח"ל
 צהולאה לשם שמירת שדכו אע"פ שלא יהא
 לו צעלות על הגדר השומר את שדכו ומשו"ה
 שפיר מגלגלין עליו את הכל. [וש"ר שכבר
 קדמוני צזה האור שמה פ"ג מגזולה הי"ט
 ומשנה לא זזה ממקומה מאחר שכבר נדפס
 ד"ז צהולאה הקודמות].

צ בהא דהשוכר ציה מראובן ונמלא של
 שמעון דחמרינן שמשלם שבר
 לשמעון כשהוא ציהא דקיימא לאגרא כתב
 הנמוק"י צסוגיין צשם הרמ"ה ז"ל צשם
 הריי ז"ל הא דנקט האי ליבנא וכו'
 לאשמועינן דאפי' שברה מראובן צדמים
 קלים מטלה שבר לשמעון כמו ששוכרים שאר

הי' להם לחוש שמא אינו של אציהם משו"ה זה נחשב חונם גמור וכש"כ לדעת הרמב"ן ז"ל שצ"ח הא דבעצמה ואכלוהו ליכא מדין מזיק לפי שהוא צרשות דלכאורה ר"ל שצ"ח להם הצהמה ע"י הצעלים עלמן שהשאלוה נאציהן [א"י כמ"כ צ"ח כ"ד דכוונת הרמב"ן ז"ל הוא דגבי עצמה ואכלוהו נחתי לאכליה ע"פ רשות התורה ש"פ ד"ת היו רשחין לאכליה בחזקה שהוא ירושחם לחזקה מה שח"י שלו וחיפה בחזקה ממונח דאציהן] וא"כ פשיטא דהכא צ"ח מראובן ונמלא של שמעון ליכא כלל האי טעמא דלא ע"י רשות הצעלים נחית לה, ולא ע"פ התורה נחית שם שהרי זה שהשכירו לא החזיק ג' שנה צבית כ"ל, ושפיר איכא לחייבו מטעם חסר מדין מזיק או גזלן כדן אדם החזיק דחייב צ"ח כצ"ח ומשו"ה לא שייך כלל שישלם רק כדמי שכירות צול צענה דאילו ידעתי שיהא לריך לשלם הרבה לא הייתי שוכר דז"ח עונה אלא היכא כשחייב מדין נהנה ולא היכא שחיוצו משום החסר של הצירי וכמ"כ צ"ח.

וגזר"ה דלא עבד למיגר ע"ש צתוד"ה זה אין נהנה, א"כ הא דזה נהנה וזה חסר חייב הוא צ"ח ובהנה ובהסר צ"ח דהא נהנה צ"ח חסר פטור וחסר צ"ח נהנה פטור לדעת התוס' אכן לדעת הר"י ז"ל והר"ש ז"ל וש"פ וזהו דעת הנמוקי' כאן ע"ש שכתב בשם הר"ה ז"ל שכל הגאונים ז"ל הסכימו פה אחד דחייב הדר צ"ח דקיימא לאגרה אש"פ דגזר"ה לא עבד למיגר דהיינו חסר ולא נהנה ואינו דומה לסוגר ביתו של חבירו דהוי גרמא צעמא למניעת הריווה אצל כשדר צו הרי אכל חסרונו של זה ע"ש, וא"כ מוכח דחייב עבד החסר שעשה לחבירו אפילו צ"ח הנאה וחיוצו הוא מעין ענין מזיק או גזלן ממונח דחבירי דהיינו שנטל מחבירו הנאה הצ"ח, וכיון דחיוצו מטעם חסר שעשה א"כ פשיטא דלא שייך לשלם כאן רק דמי צ"ח צול, דזהו רק היכא דחייב מטעם נהנה שהנאה דצ"ח אינו שוב יותר אצל ההסרון הא הי' צ"ח שוויית השכירות.

וא"ת אכתי צ"ח מראובן ונמלא של שמעון כיון שלא ידע שהצ"ח הוא של שמעון יכא פטור מדין חסר לפי שהוא חונם וכמו בעצמה ואכלוהו דפטורין מדין מזיק לפי שהם חנוסים וכ"ל, ז"ח דהכא לא מיירי שראובן הי' גזלן והחזיק ג"ש צ"ח ש"פ דין הצ"ח עומד בחזקה ראובן [כל זמן שלא נחבר צעדים שהוא של שמעון] רק מיירי צפשוט שהשוכר שכר צ"ח מראובן וראובן הראה לו צ"ח של שמעון שהי' עומד פניו והשוכר האמינו שזהו צ"ח של ראובן המשכיר וכהא דהשוכר צ"ח מצוי העיר ונמלא שהוא של צעלים, דצ"ח העיר מסתמא ודאי שלא גזלו ולא עטנו עטנה חזקה אלא שחיון שמעון הצ"ח פניו צ"ח צעלים השכירותו וכל כה"ג לא מהשב השוכר חונם גמור דדוקא צ"ח דעצמה ואכלוהו שמלאו הצהמה צ"ח וירשחם שהי' אציהם מוחזק צ"ח וחזקה מה שח"י שלו הוא וע"פ דין לא

סימן יט

הערה בתחב"פ וסופו באונס לענין גזיקין

ב"ק דכ"א הכלל והגדי שקפלו מראש הגג וכו' ומצוה צ"ח דנפלו פטור דהו"ל אונס. ואר"ז משמי' דרצ"ח פעמים שאפי' נפלו חייב צ"ח רשע, ואקשינן מאי ניהו דאיבעי לוי לאכוקי ארעתי' דנפול ארתי' כוף סוף לא נפול ארתי' ונפלי אינהו תהילתו צפשיעה וסופו צ"ח הוא פ"י וקשה למד"א החצ"פ וסופו צ"ח פטור, משמע דלמד"א תחב"פ וסופו צ"ח חייב הי"ב חייב חייב מכ"ע. וראיתי צנחלת דוד שהקשה צ"ח מדצרי ההוס' לקמן דכ"ג ד"ה

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

עניני הנכסות

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

הנחות יציאות

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

אמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא... דאמר רב הונא...

מקום ויאלמו מן הגדולים שספקו הלכה כשמחל בקהלה מקום והנהגה כשינוי כזהו וכן משמע מתוך דב אלפס וז"ל בלא הוה כהנא כהנא כהנא דמקום מקום: דבא דא וירא **התנא'** הלכו ויגדו קפלו מרחש הגז ויבדו את הכלים מלמון טוק בלם: **גמ'** ואם נפלו פטורים - הוה דמקדמי כלים

נגזר כיהל דהוי תלמי ויפוי בליגם בלא הוי ראויים לעבד בקפילה ואם הפלי אדוק ויבאוי אחד הווק מן הכותל ויבאוי אחד קריב לכותל יפלו יבדווי בקריבו לכותל חידקן דהוי תלמי פשוטה לעבד דהתוק בקפילה ויפוי בליגם כפילה ויפוי . ואם הוה הכותל גז אפילו נפלו חידקן דגם לענין כפילה פטעו ואם דלגו מלמטה למעלה פטורים לגמרי דהוה ליה אינם שאין דרכו כן כלל ואם חסדי שינוי סתכל דלגו מוקדו גדיא כפריה - מלמטה למעלה פטורים דאינם דיי. מלמטה למטה מלמטה חזי טוק דמתוכין טבחי ואדם יתרגול בן מלמטה למעלה בן מלמטה למטה מלמטה טוק בלם - ויפוי דמי שחבר כתיב למימרי כתיבתי - ויש בי חשדי טריך לשימרו בלא דלגו מלמטה למטה ולא מלמטה למטה - ויבד אלפס וז"ל כגז דלגו מלמטה למעלה מלמטה חזי טוק ואני כהנא כהנא דמי וביני דלוי לאו אינם מאז איתרדק למתה גבי אדם חידקן - דמתמה שיני אין חזוי לפטור בלתי:

זה אלא נהנה בעלמא - וילא חזוייז אלא כשעת הגולה - ויזון המקבל קדה ויבדוהו אין חיוב אלא תבוס דדרשינן לכתן דדיעי. ויאמר גירסאלי ואת אימרה התבטול טבס של חברי טבס יבד אלפס וז"ל כגז בלתי דקיימא לאגרא לרין להשעת לי כגז וזק עג גז דלא עבד למתה דהא תכריה מתנהו. ובדעתי מוכח בטעמיהו 'שנחה בי דבי אמי אמי ובי מה עשה זה מה תכרי ומה חוקי תמטע הו חסדי ויפוי כשיתא שפירי ויבדו כגז הכתרי טעל האפרון אין חיוב דלא הוי אלא נהנה בעלמא ולי ארבה לתיבנה מהאי טעמא ארבה לתיבנה תבוס טבל חסדיני כל יד וילא דמי לטועל כתיב של חסדי וילא דב דו לי חזיביר קדה של חסדי טבל כל לדי כלום מתכרין חסדי אכל יד אף על גז בלא נהנה בטהו וילא דריה אהרה בתוס: מ"ח השתא מיהא קבל מה שפירי נפסק וכו' -

ה' דבא דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

דב דא וירא **התנא'** דב טבסיה אחר רב הוה כגז בלתי חסדי טבל מדעתי אין לרין להשעת לי כגז שחארה וסארי יבד טעל חזוי חזק קרא אכמחא ויפלו לדעתי לא מוציאה כפול פטור תבוס דהוה ליה זה נהנה ויה לא חסדי אלא אפילו טובה נמי טובה חזוי טמון חזוי מלמטה:

ה' דבא דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

ה' דבא דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

ה' דבא דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

ה' דבא דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

הדיב דבא

אמר רבי שמעון וראוי ליהדיב דבא

פסיקתא דהיפוחא

ההוה יפוי דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

ההוה יפוי דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

פסיקתא דהיפוחא

ההוה יפוי דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

ההוה יפוי דא וירא התנא' אפי דמי יתכן אחר חסדי חזוי ואפילו הלוק האם בתוך שלו יבשע בשמירתי וילך ידלק בתוך של חברי חסדי ליה כפילו ידח אף גירסי וידיקו ואם נפשה יד חסדי חזוי דו גדיבסי. ויאם נפקר אדם חזוי כפילו חזוי דבסי. ויז"ל אחר תבוס ממנו מידו המורה חייבוהו אם לא שגז תלמי כפילו חמיו חזק - ואפילו הלוק נהנה שאין טעל יחסקין וקנין דף כגז דמי יתכן איה ליה נמי תבוס ממנו הוה דכלי ליה חזוי כיון שפלה דליקא בלתייה חזר - ויפלו גזר בלא מתנה דלוקא ובלבד וידיקה בלא אהרה יתסם הוה דפטיה לרבי יתכן טמון. דכל זמן בלא כלי חזוי לא פטרה חזיה טמון. ובלבד כדבי יתכן נגזר יז"ל יעוד דהא קאמר דהא קרא יתמנהו מסיב ליה לרבי:

פרה ציפיה

אמר רבי שמעון וראוי ליהדיב דבא

קובץ פסיקתא

אמר רבי שמעון וראוי ליהדיב דבא